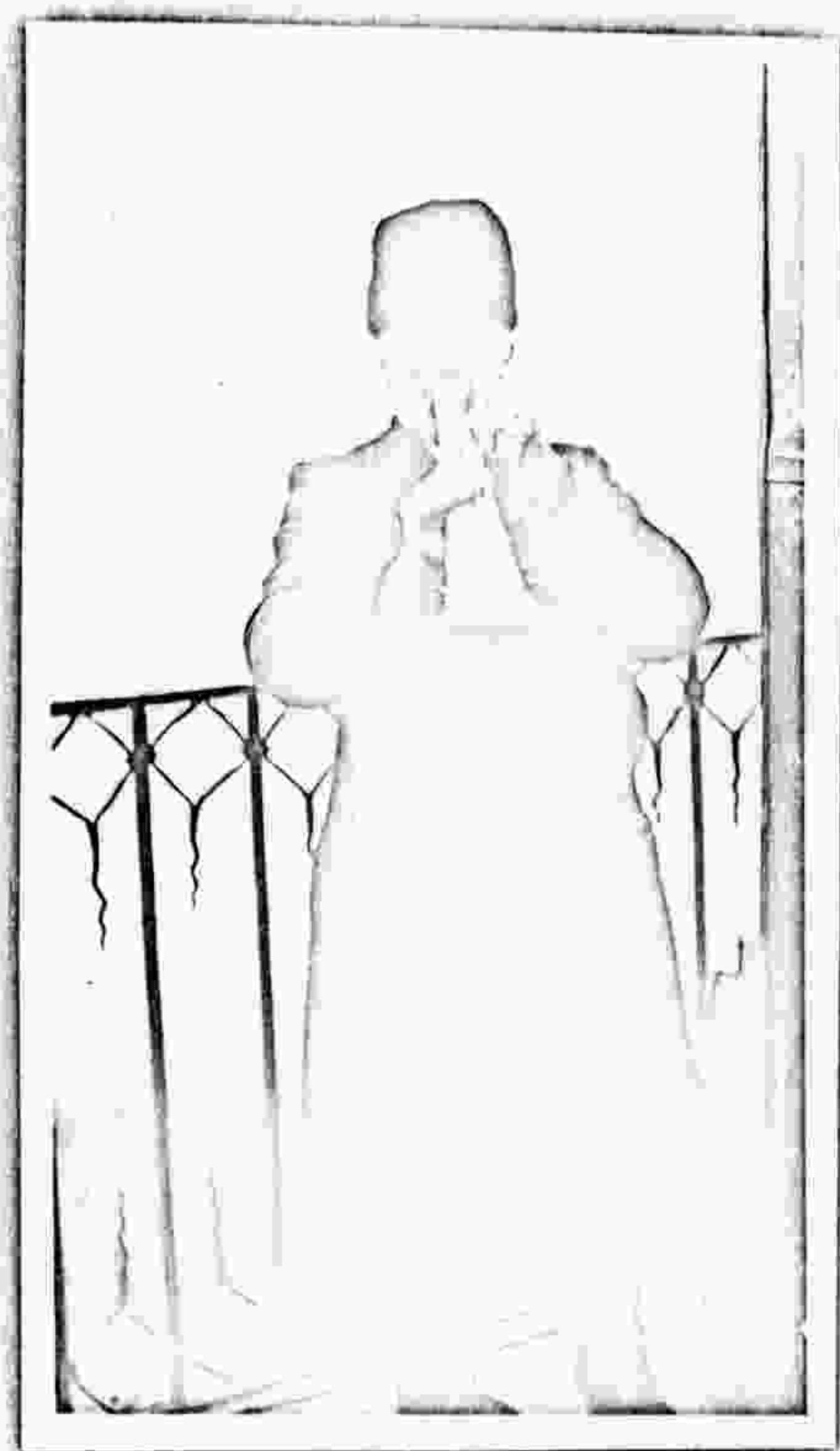

II. Stjärnsånger och julspel.

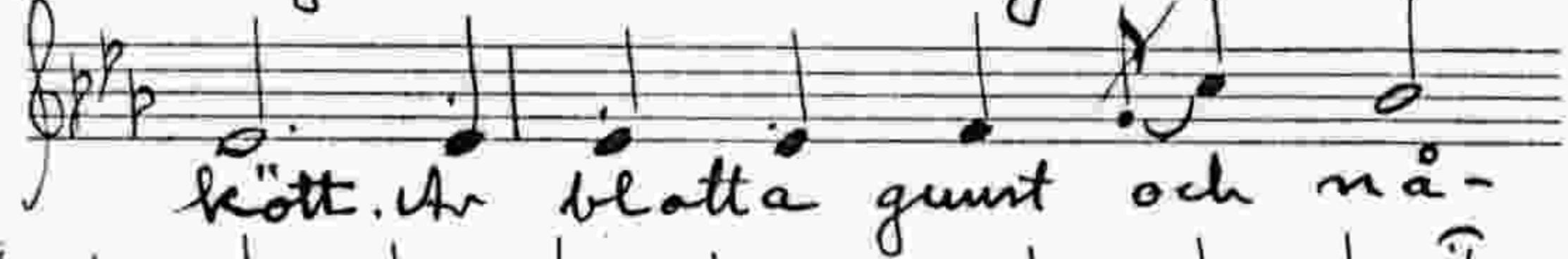
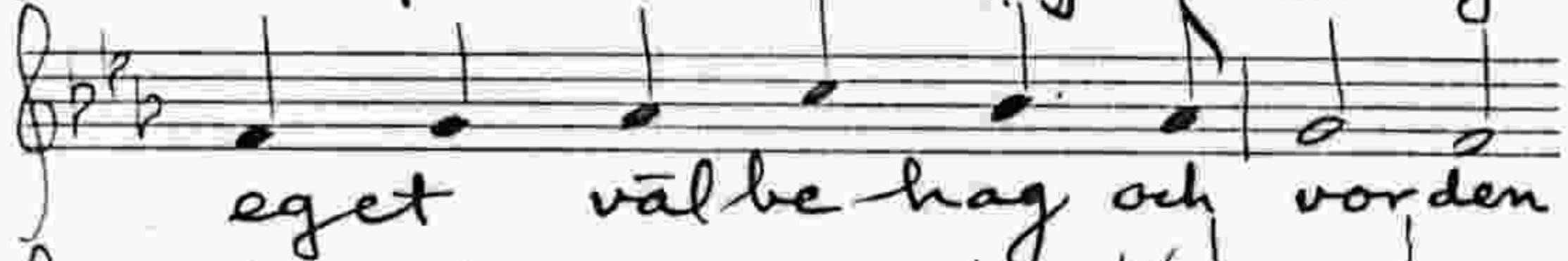
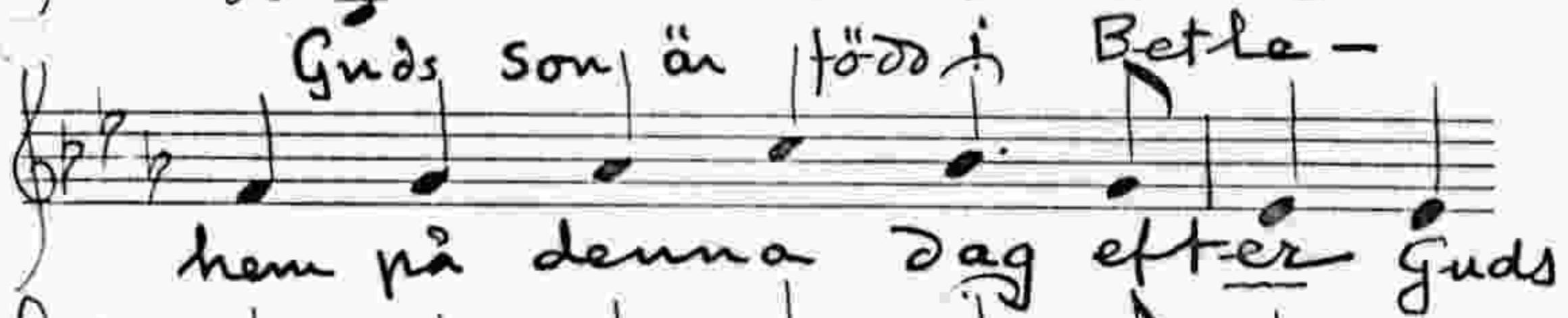
Tid. T. 1929
Höst
F. 1929

J. J. Tornvåktare Johan Albert Pettersson
 f. 1850 i Värsö^{Sockens}, fartern flyttade till
Tosterön, då Johan Albert var 2 å
 3 år. Han var med om Stjärnsång
 på Tosterön från 13-14 år. Han
 lände sig särskilt de här meddelare
 stjärnsångerna på 1860-talet.

Tosterön är delad av the
 Socknar, Strängnäs-Värsö — Tosterö,
 Värsö-Tosterö och Fogdö-Tosterö.

Jtjärnsång från Tosterön (1860-t.) (147)

Jornväktare fol. Alb. Petterson,
Strängnäs

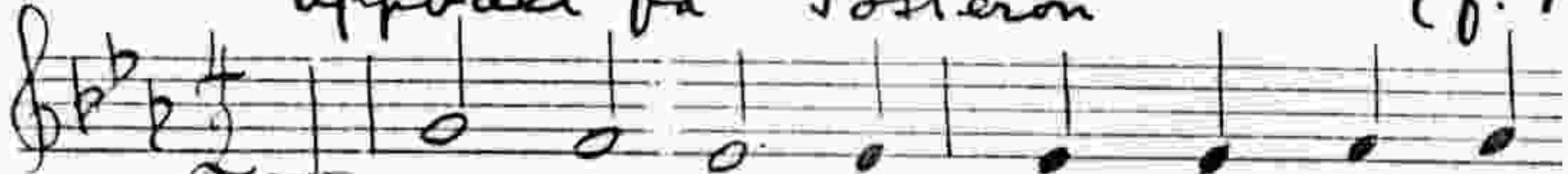
Handwritten musical notation on two staves. The top staff starts with a G clef, a key signature of one flat, and common time. It consists of six measures of music with various note values (eighth and sixteenth notes) and rests. The lyrics "haver från all väde all" are written below the notes. The bottom staff continues the musical line, starting with a G clef and a key signature of one flat. It has four measures of music. The lyrics "världen ä-ter löst." are written below the notes. There are several blank staves below the main section.

haver från all väde all

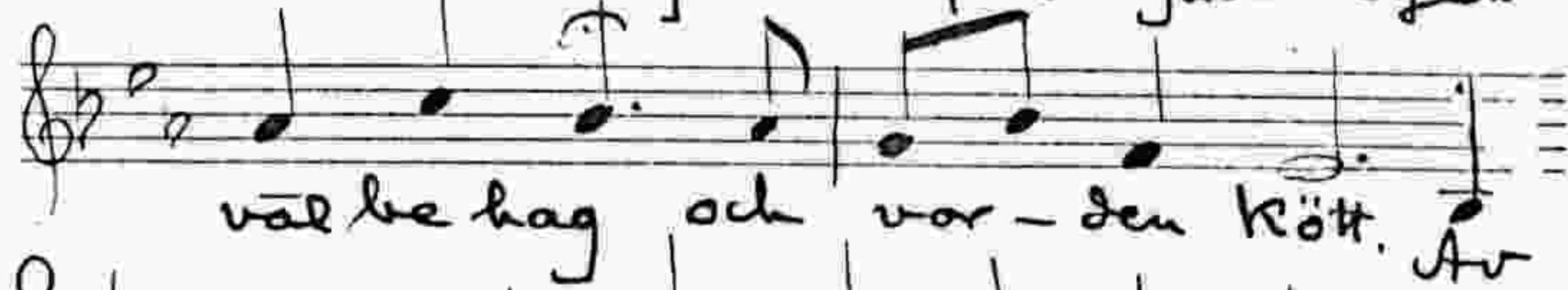
världen ä-ter löst.

148
Självsång från Josterön (1860-t.)

Tornvaktare och brandvakt Karl Erik Wallin
uppväxt på Josterön (f. 1855)

Guds son är född: Betlehem på
denna dag ällt efter Guds eget

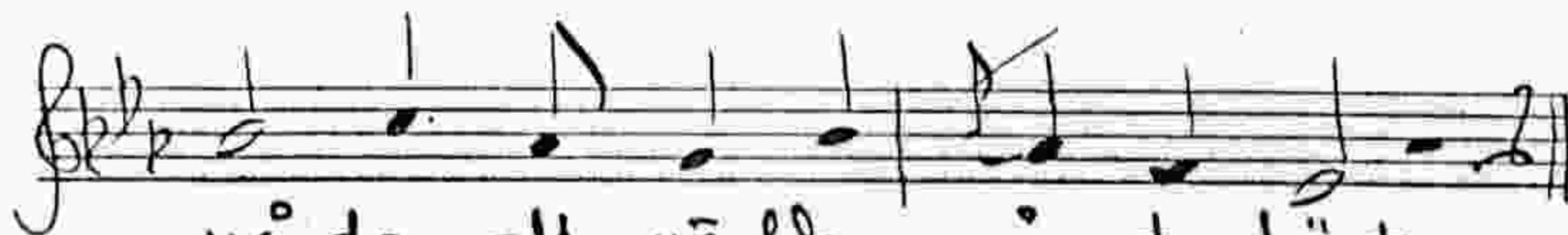
väl be lag och vor - den kött. Av

Blotta gunt och nåde är han oss

såd till hjälp och tröst och hava från all

Fjärnsång från Tosterön (1860+.)

Tornväktare Joh. Alb. Pettersson
Sam + tornväktare och brandvakt Karl Erik
Wallin, båda uppvuxna på Tosterön.
Då Wallin är 5 år yngre, bör hans erinnering
vara något yngre än Petterssons. Båda
överensstämma i ingresen "Guds son
är född", där metoden avviker från
Gustaf Welaunders meddelande från Vansö
och Jaussons från Järesund av samma
sång. OBS att J.A. Pettersson sjunger andra
stavelsen av ordet "efter" i agra vers.
Så att den faller på betonad faktdel:

Guds son är född; Betlehem på denna dag
efter Guds eget välbeflag (Pettersson)
(allt efter Guds eget välbeflag Wallin)
och varden kött.

Ur blotta gnut och nöde
är han oss sånd till hälph och tröst
och häver från all vrede
all världen återlöst.

Pettersson: Ja vi börja ju aldrig sjunga förrän efter midnat
© Institutet för språk och folkmusiken, Uppsala. Uppteckningar av Axel Ringström 1929. Acc.nr ULMA 2197

Stjärnsång från Tosterön (1860-t.) (150)

Tornvaktare Joh. Alh. Pettersson

v. I

Strängnäs

God mårон, god mårон, vad
fa - der och mor! För-låt, att vi
kommer så litti! För-låt att vi
kommer och gör er o-ro och
väcker i den unta vata sömnen!

© Institutet för språk och folkmusiken, Uppsala. Uppteckningar av Axel Ringström 1928. Acc.nr ULMA 2197.

v. 2

A handwritten musical score for voice and piano. The score consists of four systems of music, each with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a common time signature. The vocal line is written in a cursive script below the staff, with lyrics in Swedish. The piano accompaniment is indicated by a bass staff with a bass clef and a treble staff with a treble clef, both in common time. The lyrics are as follows:

Vi vill önska eder gälla en
fröjde - full god jöt, på det ni må vara
friskg och sunda. En kriste -
lig försam - ling, en kriste li - ger
brud den visan den tyster oss att sjunga.

Konstnärer i spök och folktronnen, Uppsala. Uppteckningar av Axel Ringström 1929. Acenn-ULMA 2197

Hjänsång från Tosterön (1860-t.)

Tornväktare Joh. Alb. Pettersson
Strängnäs

v. 1.

God mårn, god mårn, både fader och mor!
Vrlåt, att vi kommer så länge.
Förslåt, att vi kommer och gör er oro
och väcker eder upp utav sömmen.

v. 2.

Vi vill önska eder alla en fröjdefull god jul
på det ni må vara friska och sunda,
en kristelig församling, en kristeliger brud,
den visan, den lyster oss att sjunga.

X X
X

Uch så sjöng vi:

15
Självång från Tosterön (1860-t.)

Tornväktare Joh. Albrecht Pettersson

Självång från Tosterön (1860-t.)
Tornväktare Joh. Albrecht Pettersson
Trägås.

Jente går vi av må-gon
snålhet, ej heller, ut av tigge-
ri, utan bara för att fira
våre jule-högtid.

När vi sjunge då, sa' vi: 153

" Go mårn ! "

Då skulle vi ha lite i oss, förstas,
å då varit inte lite då. Di vant
så falla, så di blev liggaedes bok-
efter. Ett år va vi bara en kvar,
när vi slutat.